

Prejudiciálne otázky

1. Je dovozca (deklarant), ktorý v čase dovozu žiada o oslobodenie od zaplata DPH (dovoz podľa režimu 42), z dôvodu, že tovar je určený na dodanie do iného členského štátu, zodpovedný za zaplata DPH (ak sa následne zistí, že nespĺnil podmienky nevyhnutné na oslobodenie od dane), rovnako, ako zodpovedá za zaplata colného dlhu?
2. V prípade zápornej odpovede, je zodpovednosť dovozcu (deklaranta) rovnaká ako zodpovednosť zdaniteľnej osoby vykonávajúcej dodanie tovaru v rámci Spoločenstva, ktoré je oslobodené od dane na základe článku 138 ods. 1 smernice o DPH?
3. Má sa v naposledy uvedenom prípade hodnotiť subjektívna stránka konania dovozcu (deklaranta) zameraná na zneužitie systému DPH inak, než v prípade dodania tovaru v rámci Spoločenstva podľa článku 138 ods. 1 smernice o DPH? Má byť toto hodnotenie miernejšie, a to s ohľadom na skutočnosť, že na oslobodenie od zaplata DPH treba v colnom režime 42 predbežné schválenie colného orgánu, alebo má byť prísnejšie, keďže ide o transakcie súvisiace s prvým vstupom tovaru pochádzajúceho z tretích krajín na vnútorný trh Európskej únie?

**Odvolanie podané 7. septembra 2017: Mykola Janovyč Azarov proti rozsudku Všeobecného súdu
(šiesta komora) zo 7. júla 2017 vo veci T-215/15, M. J. Azarov/Rada Európskej únie**

(Vec C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolať: Mykola Janovyč Azarov (v zastúpení: A. Egger a G. Lansky, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

Odvolať navrhuje, aby Súdny dvor

1. zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 7. júla 2017 vo veci T-215/15;
2. vo veci sám definitívne rozhodol a zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364⁽¹⁾ z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357⁽²⁾ z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú odvolateľa, a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní na Všeobecnom súde a Súdnom dvore;
3. subsidiárne k návrhu uvedenému v bode 2, vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý prihliadne na záväzné právne posúdenie Súdneho dvora a rozhodne o trovách konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolať uvádza tieto odvolacie dôvody:

1. Všeobecný súd porušil článok 296 ZFEÚ, ako aj článok 41 Charty základných práv tým, že konštatoval, že Rada z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila reštriktívne opatrenia. Rada svoje odôvodnenie dostatočne nešpecifikovala a nekonkretizovala.
2. Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Rada neporušila základné práva. Všeobecný súd právne nesprávne posúdil zásah do vlastníckeho práva, ako aj slobody podnikania. Predovšetkým právne nesprávne považoval opatrenia za vhodné a primerané. Všeobecný súd sa navyše dopustil procesných chýb a porušil procesné práva.

3. Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Rada nezneužila svoju mieru voľnej úvahy. Všeobecný súd po prvé nevykonával konkrétne preskúmanie vzťahujúce sa na žalobcu. Všeobecný súd sa po druhé právne nesprávne domnieval, že neexistencia konkrétnych dôkazov je irelevantná.
4. Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Rada neporušila právo na riadnu správu vecí verejných. Právne nesprávne sú totiž po prvé konštatovania Všeobecného súdu týkajúce sa povinnosti Rady byť nestranná. Všeobecný súd po druhé nedostatočne zohľadnil rozsah povinnosti vykonať náležité vyšetrovanie. V tejto súvislosti sa prejavuje aj porušenie procesných práv žalobcu.

Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Rada sa nedopustila žiadneho „zjavne nesprávneho posúdenia“. Všeobecný súd po prvé nedostatočne zohľadnil svoju kontrolnú povinnosť vo vzťahu k napadnutým právnym aktom tým, že dodatočne nepreskúmal konanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutých právnych aktov. Všeobecný súd právne nesprávne konštatoval, že sa Rada môže opierať iba o list Ukrajiny. Všeobecný súd tým nedostatočne zohľadnil povinnosť Rady vykonať dodatočné vyšetrovanie. Všeobecný súd ďalej nedostatočne zohľadnil dosah najnovšej judikatúry Súdneho dvora o reštriktívnych opatreniach. Všeobecný súd navyše argumentuje prevažne čisto politicky a nedostatočne zohľadňuje význam základných práv v tretej krajine.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1.

Odvolaie podané 13. septembra 2017: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 13. júla 2017 vo veci T-65/15, Talanton AE/Európska komisia

(Vec C-539/17 P)

(2017/C 374/31)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (v zastúpení: K. Damis, dikigoros)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie vyhlásený 13. júla 2017 vo veci T-65/15, Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/Európska komisia,
- vyhovieť žalobe vyššie uvedenej spoločnosti zo 6. februára 2015,
- zamietnuť protinávrh Komisie,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli odvolateľke.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Nesprávne uplatnenie zásady dobrej viery pri výkone dotknutej zmluvy – Porušenie ustanovení týkajúcich sa subdodávateľských zmlúv uvedených v uplatniteľnom finančnom nariadení.
 - Všeobecný súd uskutočnil nesprávnu analýzu článku 1134 belgického občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uplatnenie zásady dobrej viery pri výkone zmluvy.
 - Všeobecný súd nesprávne vykladal ustanovenia týkajúce sa subdodávateľských zmlúv uvedené v článku 130 a nasl. nariadenia (EÚ) č. 2342/2002 a zmluvné ustanovenia I.II.2.4 a II.13.1 rámcovej zmluvy uzavretej pod č. FP7/2009/1.